

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at en aftale ikke kan opretholdes uden det urimelige kontraktvilkår, hvis den resterende del af aftalen er forbundet med urimeligt høje omkostninger for den erhvervsdrivende?
- 2) Såfremt det ikke er muligt at opretholde en aftale, som er forbundet med urimeligt høje omkostninger for den erhvervsdrivende, har den nationale ret da beføjelse til at redde aftalen for at beskytte forbrugeren, enten ved at anvende en deklaratorisk retsregel, eller vil det være nødvendigt at tilpasse aftalen med en regel, der akkurat er tålelig for den erhvervsdrivende?
- 3) Er det tilladt at opretholde den resterende del af aftalen i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13, når et kontraktvilkår vedrørende fremskyndet forfald er ugyldigt, fordi det er urimeligt?
- 4) Kan forbrugeren frasige sig beskyttelsesordningen i direktiv 93/13 over for den domstol, der behandler sagen?
- 5) Er det i overensstemmelse med effektivitetsprincippet i direktiv 93/13 og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽²⁾, når en national proceslov gør forbrugers materielle rettigheder eller fordele betingede af, at vedkommende underkaster sig en særligt fremskyndet fuldbyrdesprocedure, og når disse rettigheder eller fordele i henhold til samme lov ikke anerkendes i andre procedurer?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 364, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Alicante, Ottende Afdeling
(Spanien) den 15. februar 2016 — The Irish Dairy Board Co-operative Limited mod Tindale &
Stanton Ltd España, S.L.**

(Sag C-93/16)

(2016/C 156/37)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Alicante, Ottende Afdeling

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Sagsøgt: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når artikel 9, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordningen⁽¹⁾ opstiller et krav om, at der skal foreligge en risiko for forveksling, for at indehaveren af et EF-varemærke kan forbyde tredjemand, der ikke har hans samtykke, at gøre erhvervsmæssig brug af et tegn i de tilfælde, der er fastsat i den nævnte bestemmelse, kan bestemmelsen da fortolkes således, at den gør det muligt at udelukke risiko for forveksling, såfremt det ældre EF-varemærke i flere år i to af Unionens medlemsstater har sameksisteret fredeligt, idet indehaveren har tålt det, med lignende nationale varemærker, således at den manglende risiko for forveksling i de to stater overføres til andre medlemsstater eller til hele Unionen under hensyn til den enhedsbehandling, som EF-varemærket indebærer?
- 2) I det tilfælde, der er fastsat i den ovennævnte bestemmelse, kan der da tages hensyn til geografiske, demografiske, økonomiske eller andre omstændigheder i de stater, hvor sameksistensen har foreligget, for at foretage vurderingen af risikoen for forveksling, således at den manglende risiko for forveksling kan overføres til en tredje stat eller hele Unionen?

- 3) Skal artikel 9, stk. 1, litra c), i EF-varemærkeforordningen, i et tilfælde, hvor det ældre varemærke har sameksisteret med det omtvistede tegn i et nærmere bestemt antal år i to af Unionens medlemsstater uden indsigelse fra indehaveren af det ældre varemærke, fortolkes således, at den omstændighed, at indehaveren således har tålt brugen af det yngre tegn i disse to stater, kan overføres til resten af Unionens område med henblik på at afgøre, om tredjemands samtidige brug af et yngre tegn er lovlig, henset til den enhedsbehandling, som EF-varemærket indebærer?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona (Spanien) den 17. februar 2016 — José María Pérez Retamero mod TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. og Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Sag C-97/16)

(2016/C 156/38)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: José María Pérez Retamero

Sagsøgte: TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. og Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal definitionen af »mobil arbejdstager« i artikel 3, litra d), i direktiv 2002/15/EF (¹) fortolkes således, at den er til hinder for en national lovbestemmelse såsom artikel 1, stk. 3, litra g), i lov om arbejdstageres rettigheder, hvorefter »personer, som leverer transporttjenester på grundlag af administrative tilladelser, som de er indehavere af [...] ved hjælp af køretøjer [...] som de er ejere af, eller som de har direkte råderet over«, ikke kan anses for »mobile arbejdstagere«?
- 2) Skal direktivets artikel 3, litra e), andet afsnit — (»For så vidt angår dette direktiv har chauffører, der ikke opfylder disse kriterier, samme rettigheder og forpligtelser som dem, der i henhold til dette direktiv gælder for mobile arbejdstagere«) — fortolkes således, at såfremt ingen eller blot et af kriterierne for, at en person kan anses for en »selvstændig chauffør«, er opfyldt, skal den pågældende anses for en »mobil arbejdstager«?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11.3.2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (EFT L 80, s. 35).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 24. februar 2016 — Openbaar Ministerie mod Paweł Dworzecki

(Sag C-108/16)

(2016/C 156/39)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam